

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אושרית הובר הימן

יוסי זליגר

תובע

ע"י ב"כ עו"ד אריאל דובינסקי ועו"ד אורי פרץ

נגד

1. מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ח.פ. 514559921
2. אייל בן שמחון

נתבעים

פסק דין

1. לפני תביעה על פגיעה בזכות-יוצרים ובזכותו המוסרית של יוצר ביצירתו, במסגרתה עותר
2. התובע לפסיקתו של פיצוי ללא הוכחת נזק, בסך של חמישים אלף ש"ח, כנגד כל אחד
3. מהנתבעים (במצטבר 100 אלף ש"ח).

4.
5. היצירה המדוברת היא תמונה שצילם התובע, אשר פורסמה באתר "ashdodnet" (להלן:
6. "האתר" / "אשדוד נט"), שבבעלות הנתבעת 1.
7.

רקע עובדתי:

8.
9.
10. 3. התובע הוא צלם עיתונות אשר עוסק בין השאר בצילומי עיתונות, אנשים, יחסי ציבור
11. ונושאים נוספים.

12.
13. 4. הנתבעת 1 הינה המוציאה לאור של רשת אתרי מקומונים ובהם "אשדוד נט". האתר עוסק
14. בחדשות הנוגעות לעיר אשדוד. הנתבע 2 הוא העורך הראשי של האתר.

15.
16. 5. במסגרת פעילותו המקצועית, צילם התובע תמונה בה מופיע שולחן ליל הסדר בביתו של
17. האדמו"ר מקרעטשטניף (להלן - "האדמו"ר") בעיר רחובות (נספח ב לכתב התביעה, להלן
18. "התמונה" / "היצירה").
19.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

6. ביום 14.4.19, פרסמו הנתבעים כתבה באתר "אשדוד נט" אודות יוזמה של הרב רפאל מזור מאשדוד בה הוא קורא לציבור להזמין חיילים בודדים ואנשים נוספים לערב ליל הסדר. לכתבה צורפה התמונה, מושא התובענה, ובתחתית התמונה צוין שמו של התובע כמי שצילם אותה.
7. ביום 1.8.19, שלח התובע מכתב התראה לפני נקיטת הליכים משפטיים לנתבע 2, בו דרש כי הנתבעים יסירו יצירתו מהאתר, יפצו אותו על השימוש המפר, ויתחייבו להימנע בעתיד מכל שימוש ביצירותיו, כל עוד אין בידיהם הסכמה מפורשת ובכתב מהתובע לעשות כן. תגובה בכתב לא התקבלה מאת הנתבעים.
8. טרם הגשת התביעה שבכותרת, הסירו הנתבעים את התמונה שבמחלוקת מהכתבה והחליפו אותה באחרת.

תמצית טענות הצדדים:

טענות התובע:

9. לטענת התובע, התמונה היא יצירת אומנות המוגנת בזכויות יוצרים ומלוא זכויות היוצרים בה שייכות לו. לדברי התובע, עסקינן בתמונה ייחודית, בה מופיע שולחן לי הסדר בביתו של האדמו"ר מקרעטשטיניץ, אותה זכה לצלם מכח יחסי אמון מיוחדים שיצר עם עוזריו של האדמו"ר. לטענתו, השקיע רבות בצילום התמונה, ביצירתיות ובמחשבה בבחירת הזווית, התאורה והקומפוזיציה, וכן במאמצים הלוגיסטיים שנדרשו לצורך צילומה הואיל ואין האדמו"ר ועוזריו מתירים לכל דיכפין להיכנס בשערי ביתו.
10. עוד נטען, כי היצירה פורסמה על ידי הנתבעים לצרכים מסחריים, ללא אישור התובע, ומבלי ששולמו לו תגמולים על פרסומה, וזאת על אף שידעו הנתבעים היטב, כי התצלום הוא קניינו של התובע. כן, נטען כי הנתבעים פרסמו את יצירתו של התובע, תוך השחתתה ופגיעה בשלמותה וערכה האסתטי, שכן חלקה התחתון נחתך במסגרת פרסום הכתבה, בכך כפי הנטען, הפרו הנתבעים את זכותו המוסרית של התובע, היא 'הזכות לשלמות' היצירה.
11. התובע טען, כי העלאת צילומים לרשת האינטרנט והפצתם היא "העמדה לרשות הציבור" כמשמעה בסעיף 15 לחוק זכויות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן: "החוק"), וכי משהזכות להעמיד יצירות לרשות הציבור נתונה בלעדית לבעליה הנתבעים הפרו את זכות היוצרים של התובע.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

12. לעניין היקף החשיפה, נטען כי פרסום התצלום בעיתון מקוון בעל חשיפה רחבה מהווה פגיעה קשה לתובע, במיוחד לאור העובדה כי מדובר בפרסום ברשת אינטרנט.

13. לטענת התובע הנזק הממשי שנגרם לו כתוצאה מהפרת זכויותיו ביצירה, הוא בעובדה שההפרה גרמה לכך שהיצירה הפכה לחסרת ייחוד באופן שנפגע מחירה וכן כי עריכתה פגעה במוניטין התובע כצלם.

14. עוד נטען, כי העיסוק בזכויות יוצרים מוכר היטב לנתבעים, בהיותם מוציאים לאור של שמונה כתבי עת שונים, בהם מתפרסמות תמונות רבות מדי יום, ולהם מודעות גבוהה לצורך ולחובה בשמירה על זכויות יוצרים. כן, טען התובע לחוסר תום ליבם של הנתבעים, שכן אף שהיו מודעים לזכותו של התובע כיוצר התמונה אותה פרסמו, לא ביקשו ממנו רשות לעשות כן.

15. לטענת התובע, בהמשך למכתב ההתראה ששלח אל הנתבעים, לא התקבלה תגובה רשמית מהם, אך בשיחה טלפונית עם הנתבע 2, הלה התנער מכל אחריות באשר להפרת זכויות התובע וסירב לדרישתו לפיצוי.

16. באשר לסעד, הפנה העותר להוראות סעיף 56(א) לחוק, הקובע כי בית המשפט רשאי לפסוק, בגין הפרת זכויות יוצרים, פיצויים ללא הוכחת נזק, בסכום של עד 100,000 ₪ לכל הפרה. בהמשך לכך, עתר התובע, כי בית המשפט יחייב, **כל אחד** מהנתבעים, לפצותו בסכום של 50,000 ₪ המחושבים מטעמי אגרה, בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

טענות הנתבעים :

17. לטענת הנתבעים, התובענה דנא אין עניינה בהגנה על זכויות יוצרים, כי אם ברדיפת בצע וניסיון להתעשר שלא כדין על חשבונם.

18. במסגרת כתב ההגנה, נטען כי בניגוד למצג התובע לפיו התמונה שבמחלוקת הינה נכס אומנותי פרטי, הרי שמדובר בתמונה ללא כל ייחוד או ערך מוסף, של שולחן סדר פסח, ללא מסובין, ללא מזון, אשר כמותה ניתן למצוא בחינם ולמכביר במרשתת.

19. כן, נטען כי את התמונה ביקשה החסידות כחלק מיחסי הציבור שלה, ולכן היא צולמה והופצה ברבים באמצעי כלי התקשורת.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

20. לטענת הנתבעים, התובע עובד עם אתרי "mynet", והנתבעים פועלים במסגרת רשת אתרים מקומיים עם מערכת ניהול תוכן אחת, יחד עם "mynet", לפי הסכם רשתי של מערכת טכנולוגית משותפת בה נמצאות כל התמונות המשותפות לרשת. נטען, כי התמונה שבמחלוקת אושרה לשימוש לרשת המקומיים ומכאן שהיא נמצאת במאגר הרשת. לאור האמור, טענו הנתבעים כי עומדת להם הגנת מפר תמים, המעוגנת בסעיף 58 לחוק, שכן הכתב התמים שהעלה את הידיעה "משך" אותה אוטומטית מתוך המאגר העומד לרשותו, וזאת תוך מתן קרדיט לצלם.

21. בנוסף, טענו הנתבעים לקיומה של הגנת "השימוש ההוגן" בהתאם לסעיף 19 לחוק, שכן השימוש בה לא היה מסחרי, אלא לצורך קריאה לציבור לארח חיילים בודדים בחג הפסח, המהווה מטרה נעלה וכזו המקדמת ערכים חשובים לחברה.

22. בנוסף, לטענת הנתבעים, דינה של התביעה כנגד הנתבע 2 להידחות על הסף, מן הטעם של העדר יריבות ומשלא מתקיימים התנאים להרמת מסך ההתאגדות. נטען, בהקשר זה, כי לא קיימת עפ"י החוק אחריות אזרחית למנהלים ונושאי משרה בתאגיד.

23. במסגרת סיכומיהם, טענו הנתבעים, לראשונה כי יש לראות בתצלום "יצירה מוזמנת", אשר בבעלות החסידות ושאינה בבעלות התובע. בהקשר זה נטען, כי הדברים עלו מחקירתו הנגדית של התובע, וכי למעשה מדובר במידע שהוסתר על ידו במסגרת כתב תביעתו.

24. עוד נטען, כי אף שהתובע טען בעדותו שההרשאה לפרסום ניתנה ל"mynet רחובות" בלבד, הלה לא המציא כל תימוכין לטענה זו. לטענת הנתבעים, ממילא טענה זו של התובע אינה סבירה, שכן כל תצלום של "mynet רחובות" נשמר במאגר התמונות של רשת המקומיים. לטענת הנתבעים בסיכומיהם, התובע תרם להטעיית הנתבעים כמפרים תמימים, שעה שלא דאג שהתמונה תיחסם לשימוש או שתושם עליה הגבלה כלשהי. עוד נטען, כי היה על התובע לטעון טענותיו כלפי הגורם לו ניתנה ההרשאה ואשר חשף את התמונה לשימוש הכלל במסגרת מאגר התמונות.

25. לעניין הנזק, נטען כי לא נגרם לתובע כל נזק, שכן התמונה ממילא התפרסמה במרשתת, באתר "mynet רחובות", וללא תמורה, ומכאן שלא נגרם כל פירות בשוויה. כן, נטען כי יש לדחות את הטענה להשחתת התמונה, שמאחר והתמונה באתר הנתבעים התפרסמה באותו אופן שבו פורסמה קודם.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ראיות הצדדים:

26. מטעם התובע, הוגש תצהירו והוא נחקר נגדית ע"י הנתבע 2. מטעם הנתבעים הוגשו שלושה תצהירים: תצהיר הנתבע 2, תצהיר מר שמואל סרדינס – הכתב אשר הכין את הידיעה לה צורפה התמונה וכן תצהיר מר אנדרי טורישקין, מתכנת ראשי של המערכת המפעילה את רשת האתרים של mynet. ב"כ התובע ויתר על חקירת המצהירים מטעם הנתבעים.

דיון והכרעה:

27. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובמכלול הראיות שהובאו לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה של התביעה להתקבל בחלקה, והכל מן הטעמים שיפורטו להלן;

28. אנו נדרשים לבחון מספר שאלות לשם ההכרעה במחלוקת בה עסקין: **ראשית**, האם לתובע זכות יוצרים וזכות מוסרית בתמונה. **שנית**, וככל שהתשובה לשאלה הראשונה היא חיובית, יש לבחון האם זכויותיו של התובע בתמונה הופרו. **שלישית**, יש לברר האם לנתבעים עומדת הגנה בדין מפני אחריותם כלפי התובע. **רביעית**, ובמידת הצורך, יש להידרש לשיעור הפיצויים שייפסקו לטובת התובע.

29. בפתח הדברים יצוין, כי הנתבעים אינם חולקים על כך שהתמונה מושא ענייננו היא בגדר **יצירה מקורית** שהינה נושא לזכויות יוצרים, כהגדרת המונח בסעיף 4(א) (1) לחוק.

30. עוד שאלה שאינה במחלוקת, היא **אחריות הנתבעת 1 על הפרסום** – אין חולק, כי פרסום התמונה בוצע באתר הנתבעת 1 ועל ידי כתב מטעמה. השאלה בה נחלקו הצדדים, היא האם יש לייחס **אחריות אישית לנתבע 2** שהינו העורך הראשי של אתר הנתבעת 1. לשאלה זו מצאתי להשיב בחיוב; מן הראיות שהובאו לפניי עולה כי הנתבע 2 הינו נושא משרה בנתבעת 1 ובמסגרת תפקידו מאשר את התכנים המפורסמים באתר, לרבות פרסום התמונה שבמחלוקת. כנגזרת מכך, הינו אחראי להפרה ואין מקום לפטור אותו מאחריות למעשיו. בעניין זה ראו רע"א 2991/07 **אקו"ם, אגודת קומפוזיטורים, מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל בע"מ נ' קפוצ'ין עסקי מזון בע"מ** (8.6.09). שאמנם דן במצב החוקי עפ"י חוק זכות יוצרים משנת 1911, אך התייחס גם למצב החוקי בהתאם לחוק החדש שהשמיט את הדרישה ל"תועלת פרטית" שהיתה קיימת בדין הישן. שם, מפנה בית המשפט לפסק הדין שניתן ב - **ע"א 407/89 צוק אור בע"מ נ' קאר סקויריטי בע"מ ואח'** (פורסם בבנו) (25.10.94), במסגרתו דן ביהמ"ש העליון באבחנה שבין אחריות אישית של אורגן ונושא משרה בחברה לבין הרמת מסך ההתאגדות, מפי כב' השופט שמגר, וקובע כך:

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

"אחריות אישית הינה תופעה נורמטיבית שונה בתכלית מהרמת מסך ההתאגדות של החברה. אחריות אישית פירושה הטלת חבות על האורגן עצמו, באופן אישי, בשל פעולותיו... פירושה בענייננו הוא, אפוא, הטלת אחריות אישית על אורגן בגין עוולה אותה הוא ביצע... האחריות האישית מוטלת על אורגן על פי קני המידה הרגילים להטלת אחריות במשפט האזרחי. האורגן יישא באותו נזק אשר הוא גרם אישית לפי דיני האחריות, הסיבתיות והפיצויים. הרמת מסך – לעומת זאת- חותרת תחת עצם האחריות המוגבלת, הנובעת מאישיותה המשפטית של החברה..."

31. בהתאם לאמור, שוכנעתי כי יש לייחס אחריות אישית לנתבע 2, כאחראי על התכנים באתר, לרבות פרסומה של התמונה.

32. אשר לבעלות על התמונה, במסגרת כתב ההגנה לא חלקו כלל הנתבעים על בעלותו של התובע על היצירה. כאמור לעיל, רק במסגרת סיכומיהם טענו הם לראשונה, כי עסקין ב"יצירה מוזמנת" וכי בהעדר ראיה אחרת, בהתאם להוראות סעיף 35 (ב) לחוק, הבעלים של התמונה הוא המזמין, היינו החסידות, וכי נטל ההוכחה מוטל על כתפי התובע לעניין זה. דין טענת הנתבעים להידחות;

ראשית, השמעת הטענה בשלב הסיכומים, מהווה הרחבת חזית אסורה, וכבר מטעם זה דינה להידחות על הסף. בהקשר זה, יוזכר, כי הנתבעים עצמם גילו דעתם שהתמונה בבעלות התובע, שעה ששמו צוין לצדה בעת הפרסום ובמסגרת כתב ההגנה הדגישו פעולתם זו.

כפי שנפסק, מטרת כתב הטענות היא "להעמיד את היריב על טיב הטענה הצפויה שתיתען נגדו, על מנת שיוכל להתכונן ולא יהא מופתע" (ע"א 135/67 פקיד השומה, תל אביב 4 נ' פורת, פ"ד כא(2) 411, 419 (1967)). טענה שלפיה הנתבעים מכחישים שהתמונה מושא התביעה הינה בבעלות התובע, היה עליהם להעלות במפורש בכתב ההגנה. זאת, על מנת שהתובע יידע מראש שהדבר שנוי במחלוקת ושעליו להביא ראיות בנושא בכדי להוכיח את הטעון הוכחה.

שנית, דין הטענה להידחות גם לגופה, שהרי בניגוד לנטען, כלל לא עולה מחקירתו הנגדית של התובע, שהתמונה צולמה לפי הזמנה. מעדות התובע עולה, כי התמונה צולמה במסגרת פרויקט אישי, אותו הוא מנהל מזה מספר שנים, לתיעוד חיי היום-יום בחסידות. התובע העיד, כי תמונות מתוך הפרויקט מתפרסמות, על פי החלטתו, באתרים חרדיים. ביחס לתמונה מושא המחלוקת, סיפר התובע, כי במסגרת תיעוד ביעור חמץ לפסח בחסידות,

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 קיבל אישור מיוחד להיכנס לבית האדמו"ר ולצלם את התמונה ורק לאחר מכן, התבקשה
2 רשותו להעביר את התמונה הספציפית לפרסום באתר "mynet רחובות", והרשות אכן
3 ניתנה על ידו. עדותו של התובע לא נסתרה, והנתבעת לא ביקשה להזים עדות זו באמצעות
4 עדים מטעמה. אין לקבל טענת הנתבעים, כי התובע נמנע מהצגת ראיות והזמנת עדים
5 להוכחת בעלותו בתמונה, שעה ששאלה זו מעולם לא הועמדה במחלוקת.
6
7 33. אשר על כן, אני דוחה את טענת הנתבעים לשאלת הבעלות וקובעת כי הוכח שהתמונה
8 שבמחלוקת היא בבעלות התובע, ומכאן נגזרות גם זכות היוצרים שלו וזכותו המוסרית
9 בה.
10
11 34. משנמצא שלתובע זכות היוצרים והזכות המוסרית בתמונה, כאמור, הסוגיה הבאה שעלינו
12 לבחון היא האם זכויות אלו הופרו. לאחר שמיעת הראיות, נחה דעתי כי התשובה לשאלה
13 זו הינה חיובית, שכן פרסום התמונה נעשה ללא הרשאה מאת התובע.
14
15 35. הנתבעים ביקשו לטעון, כי בעצם כך שניתנה הרשאת התובע לפרסום התמונה באתר
16 "mynet רחובות", הרי הרשאה זו כללה מכללא גם את הסכמתו שהתמונה תימצא
17 במערכת הניהול של רשת המקומונים לשימוש בלתי מוגבל, ללא תמורה, בכל עת,
18 לצורכיהם. כן, נטען כי התובע לא הוכיח שהגביל את הרשאתו לשימוש בתמונה לאתר
19 "mynet רחובות" בלבד. טענות אלו דינן להידחות.
20
21 36. ראשית, אין חולק, כי הנתבעים מעולם לא פנו אל התובע בבקשה לעשות שימוש בתמונה
22 ולא קיבלו ממנו הרשאה ישירה לעשות כן. בהקשר זה יוזכר, כי אף שטענו הנתבעים בלהט
23 במסגרת קדמי המשפט שנוהלו בתיק, כי בידיהם תכתובת דוא"ל ממנה עולה הרשאת
24 התובע לשימוש שבוצע על ידם בתמונה, סופו של דבר לא הוצגה ראיה שכזו.
25
26 37. שנית, עדות התובע, כי הרשאתו ניתנה כטובה אישית לחבר החסידות, לשימוש הספציפי
27 שנעשה בה ע"י יחסי הציבור של החסידות לא נסתרה. מרגע שהובהר, שהרשאת התובע לא
28 התבקשה ע"י הנתבעים ולא ניתנה להם על ידו, הרי שהנטל להוכיח שהרשות לשימוש
29 בתמונה ניתנה באופן אחר, רובץ על כתפיהם ואין לגלגל לפתחו של התובע את האחריות
30 להמצא ראיה להגבלת השימוש בה. הנתבעים לא עמדו בנטל זה.
31
32 38. שלישית, מצאתי לדחות טענת הנתבעים לפיה מרגע שנעשה שימוש בתמונה באתר mynet
33 רחובות, היא נכנסת "אוטומטית" למערכת הניהול של המקומונים, וכי יש לגזור מהרשאתו
34 של התובע לשימוש הראשוני בתמונה גם הרשאה גורפת לשימוש עתידי ותמידי של כלל
35 המקומונים ברשת. לעניין זה, צירפו הנתבעים את תצהירו של מר טורישקין, מתכנת

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 המערכת, במסגרתו הצהיר כי המערכת נבנתה על מנת לאפשר למספר מקומונים לשתף
- 2 תכנים, תמונות ופרסום, וכי המערכת אוחדת ארכיון ובו תמונות שפורסמו במקומונים
- 3 השייכים לה וזאת לנוחיות העורכים והכתבים, שיוכלו למשוך תמונות המותרות לשימוש
- 4 מתוך מלאי שהצטבר עם השנים. דא עקא, שאין בתצהיר המתכנת, כמו גם ביתר ראיותיה
- 5 של הנתבעת, בכדי להוכיח שהתמונה שבמחלוקת, היא אכן תמונה שהותרה לשימוש.
- 6 הנתבעים מבקשים שבית המשפט יראה בעובדת הימצאותה של תמונת התובע במאגר,
- 7 כראיה לכך שניתנה הרשאתו הגורפת לעשות בה שימוש. ואולם, טענת ה"שיוך האוטומטי"
- 8 של התמונה למאגר התמונות שבשימוש המקומונים – כאילו היה מדובר באיזו כח טבע או
- 9 גזירת גורל בלתי נשלטת - אינה מקובלת עליי. שהרי, היה מי שהגדיר עבור רשת
- 10 המקומונים את הגדרות המערכת, כך שמאגר התמונות בארכיון, יכלול כל תמונה שנעשה
- 11 בה אי פעם שימוש באחד המקומונים, זאת ללא קשר לשאלת הרשאת בעל הזכויות בתמונה
- 12 ומבלי לוודא כי זו ניתנה. מצופה היה מרשת מקומונים, שמגדירה עצמה כמי שמקפידה
- 13 בנושא שמירה על זכויות יוצרים, שתוודא שעפ"י הגדרות המערכת המחשובית באמצעותה
- 14 היא פועלת – תנאי להכללת תמונה במאגר, הוא מתן הרשאה לכך מאת בעל הזכויות. ברי,
- 15 כי כיום ניתן למצוא לכך פתרון פשוט ומקוון, כדוגמת מסרון המחייב סימון V או כל חיווי
- 16 אחר שיש בו מן האישור, שישלח לבעל הזכויות בתמונה. בהקשר זה, אני דוחה מכל וכל
- 17 את הצגת הדברים מפי הנתבע 2, כאילו קביעה שכזו תמוטט כליל את השימוש בכל מאגרי
- 18 המידע באשר הם.
- 19
- 20 39. בהעדר ראיה למתן הרשאתו של התובע לשימוש הנתבעים בתמונה לצרכי הידיעה
- 21 שפורסמה, אני קובעת כי הללו הפרו את זכות היוצרים שלו בה.
- 22
- 23 40. הנתבעים הפרו גם את זכותו המוסרית של התובע בתמונה, לפי סעיף 46 לחוק. המחוקק
- 24 הכיר בשתי זכויות מוסריות – **האחת** היא זכות הייחוס הנזכרת בסעיף 46(1) לחוק, אשר
- 25 נועדה להבטיח ליוצר שיצירתו תיוחס לו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין. בעניין
- 26 זה לא חטאו הנתבעים, שכן התמונה פורסמה תוך מתן קרדיט לתובע. הזכות **השנייה**
- 27 היא הזכות לשלמות היצירה הנזכרת בסעיף 46(2) לחוק והיא הרלוונטית לענייננו.
- 28
- 29 41. כאמור, בענייננו, אין חולק כי התמונה פורסמה עם מתן קרדיט לתובע. התובע טוען
- 30 להפרת זכותו המוסרית לשלמות היצירה לפי סעיף 46(2) לחוק בכך שהתמונה נערכה
- 31 באופן שיש בו סילוף, פגיעה ושינוי צורה הפוגעים בערכה האסתטי וחוטאים לכוונתו
- 32 המקומית של התובע. בעניין זה, הוכח כי התמונה שצורפה ע"י הנתבעים, נחתכה בחלקה
- 33 התחתון (זאת, נוכח השוואתה לתמונה המקורית שצורפה כחלק מראיות התובע). די בכך
- 34 בכדי להכניסנו בגדרי הסעיף. אציין, כי כאשר עומת התובע בחקירתו עם העובדה שבאופן

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

דומה נחתכה התמונה גם באתר "mynet רחובות", וכי תמונה זו עודנה מצויה במרשתת, כשהיא מעוותת ומושחתת, כפי הגדרתו, התובע אישר זאת. לדידי לדברים אלו משמעות, לשאלת היקף הפגיעה בזכות המוסרית, אולם אין בכך בכדי לשלול את העובדה שפגיעה זו אכן נגרמה לתובע כתוצאה ממעשי הנתבעים. בל נשכח, שהפרסום באתר "mynet רחובות" נעשה בהרשאתו של התובע, זאת בניגוד לפרסום התמונה באתר הנתבעים.

42. סיכום ביניים: עד כה, למדנו כי הוכחו זכויותיו של התובע בתמונה, כי פרסומה באתר הנתבעים מהווה הפרה של זכויותיו הכלכליות של התובע בתמונה, נוכח העדר הרשאה להשתמש בה, וכן נפגעה זכותו המוסרית בה, בעקבות עריכתה. מכאן נעבור לבחינת השאלה, האם לנתבעים המפרים קיימת הגנה מכוח החוק. הנתבעים, כזכור, טענו לקיומן של שתי הגנות – האחת, הגנת המפר התמים, והשניה הגנת שימוש הוגן.

הגנת מפר תמים:

43. הגנתו של "מפר תמים" מעוגנת בסעיף 58 לחוק זכות יוצרים, לפיו: **"הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה"**.

44. ככלל, ההגנה אינה חולשת על טעות בטיב ההרשאה לשימוש בתמונה או בזהות הבעלים בזכות היוצרים בתמונה. ראו לענייננו רע"א 7774/09 ויינברג נ' ויסהוף, פסקה 23 [פורסם בנבו] (28.8.2012): **"הגנת המפר התמים עומדת אפוא למי שלא ידע ולא חשד כלל בקיומה של זכות יוצרים ביצירה. רק הנחה מוטעית – שיש לה יסוד נאמן – על אי קיום זכות יוצרים תקים למפר הגנה, ואילו הנחה סתמית על קיומה של הרשאה או על כך שאין מדובר בהעתקה – אינה מקימה את ההגנה"**; כן, ראו הסקירה בת"א (מחוזי ת"א) 22999-11-02 גור נ' וואלה! תקשורת בע"מ, פסקה 27 [פורסם בנבו] (4.7.2013).

45. בענייננו, טענו הנתבעים, כי מתקיימות במקרה דנן הנסיבות המקימות להם הגנה מכח סעיף 58 לחוק, זאת מאחר והתמונה נשוא המחלוקת הייתה קיימת במאגר התמונות שבמערכת הממוחשבת של רשת המקומונים "mynet". לפיכך, נטען, כי המפר התמים הוא אותו כתב של האתר אשר העלה את התמונה מתוך המאגר, ובשל כך לא ידע ולא יכול היה לדעת שאין הרשאה לשימוש בה. לעניין זה, הוגש כחלק מראיות הנתבעים, תצהירו של הכתב שמואל סרדינס, שהצהיר כי פעל כאמור, כי לא ידע וכי לא הייתה לו כל יכולת לדעת שהשימוש בתמונה אינו מותר.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

46. דינה של טענה זו להידחות; תום ליבם של הנתבעים אינו נבחן ברמת הכתב הבודד ותפסתו הסובייקטיבית את הדברים. בל נשכח, כי עסקינן בנתבעים שהינם מוציאה לאור ועורך ראשי של אתר חדשותי מקומי מקוון, ומכח זאת נגזרת אחריותם המוגברת. הנתבעים חוזרים על טענתם, כי עצם הימצאותה של התמונה שבמחלוקת במאגר תמונות המקומונים שללה מהם את היכולת לדעת שאין הרשאה לשימוש בה. טענה זו נדחתה כבר על ידי, לעיל. מצופה מהנתבעים, כי אם אין בידיהם הרשאה פוזיטיבית מפורשת של היוצר לשימוש בתמונה, ידאגו לקבל אותה, בטרם הפרסום. ככל שהגדרת המערכת הממוחשבת אינה מחייבת הרשאת היוצר, בטרם הכנסת התמונה למאגר, שומה על הנתבעים לקבל אותה. התנהלות הנתבעים, אינה עולה כדי רף התנהלות סביר המצופה מגוף שעיסוקו הרגיל הוא בזכויות יוצרים, ומשכך, לא מתקיים התנאי שלפיו לא היה על הנתבעת לדעת על קיומן של זכויות היוצרים – ר' טוני גרינמן, זכויות יוצרים (מהדורה שנייה, 2008), בעמ' 804-805: **"נתבע שנמנע מביצוע בדיקה לגבי קיום זכות היוצרים ביצירה או לגבי זהות בעל זכות היוצרים בה לא יוכל ליהנות מההגנה"**. בענייננו, לא ניתן לטעון שהנתבעים, לא היו יכולים לדעת כי יש לתובע זכויות יוצרים בתמונה, שהרי הם ידעו זאת, והראיה היא שדאגו לציין את שמו של התובע תחתיה, בעת הפרסום.

47. לזאת יש להוסיף, כי נטל השכנוע מוטל על הטוען להגנה. משכך, הנתבעים הם שצריכים לשכנע שלא ידעו ולא היה עליהם לדעת על קיומן של זכויות יוצרים ביצירה. שאלה היא, מדוע אין בידי הנתבעים הוכחה שלכלל התמונות הנמצאות במאגריהם קיים אישור לשימוש בהן. כך או אחרת, אין לראות בנתבעים כמי שלא היה עליהם לדעת על קיומן של זכויות יוצרים בתצלום. ככל שבפי הנתבעים טענות כנגד צד שלישי (מי מטעם רשת המקומונים ו/או יוצרי המערכת המחשובית) היה עליהם להעלותן ולפעול למיצוי בירורן. הנתבעים בחרו שלא לעשות כן.

48. מן הנימוקים המפורטים לעיל, אני קובעת כי אין בענייננו תחולה להגנת המפר התמים.

טענת שימוש הוגן:

49. סעיף 19 לחוק זכויות יוצרים קובע, כהאי לישנא:

"(א) שימוש הוגן ביצירה מותר למטרות כגון אלה: לימוד עצמי, מחקר, ביקורת, סקירה, דיווח עיתונאי, הבאת מובאות, או הוראה ובחינה על ידי מוסד חינוך.

(ב) לצורך בחינה של הוגנות השימוש ביצירה, לעניין סעיף זה, יישקלו, בין השאר, כל אלה:

(1) מטרת השימוש ואופיו;

(2) אופי היצירה שבה נעשה השימוש;

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 (3) היקף השימוש, מבחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה בשלמותה;
2 (4) השפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה;
3 (ג) השר רשאי לקבוע תנאים שבהתקיימם ייחשב שימוש לשימוש הוגן".
4
5 50. לטענת הנתבעים, מתקיימות בענייננו נסיבות המקימות להן את הגנת השימוש ההוגן
6 לפי סעיף 19(א) לחוק. נטען, כי יש להתחשב בעניין זה בעובדה שהסעיף אינו קובע רשימה
7 סגורה של שימושים, וכי במקרה דנן לא נעשה בתמונה שימוש מסחרי, אלא לצרכי קריאה
8 לציבור לארח חיילים בודדים בליל הסדר, כלומר למטרה המשרתת ערך ראוי שיש לטפחו.
9 עוד נטען, כי השפעת השימוש האמור על ערכה של היצירה לא היה רב, שכן התובע עצמו
10 התיר שימוש בתצלום למטרות יחסי ציבור בתקשורת ללא חיוב, בתמורה למתן קרדיט,
11 שניתן כאמור גם ע"י הנתבעים.
12
13 51. כפי שהובא לעיל, סעיף 19(ב) לחוק מונה את השיקולים אותם נדרש בית המשפט לבחון
14 בעת שמועלית בפניו טענת שימוש הוגן. להלן נבחן השיקולים השונים תוך יישומם לנסיבות
15 המקרה:
16 א. **מטרת השימוש ואופיו:** אכן, כטענת הנתבעים, התמונה צורפה לידיעה שמטרתה
17 תרומה לקהילה ולחברה. יחד עם זאת, ניתן בנקל לראות כי לצידה של אותה כתבה ממש,
18 הופיעו באותו עמוד פרסומות מסחריות, מהן מתפרנסים הנתבעים. אין עסקינן במקרה של
19 מלכ"ר, למשל, או עמותת חסד, אלא בגוף מסחרי שאינו פועל לשם שמיים, אלא לצרכים
20 מסחריים, וכך גם נעשה במקרה דנן.
21 ב. **אופי היצירה שבה נעשה השימוש:** נטען מפי הנתבעים, כי התמונה נעדרת כל אלמנט
22 ייחודי, שכן אינה כוללת דמות כלשהי או מאפיין מיוחד אחר. אולם, כפי שלמדתי מעדות
23 התובע, שכאמור לא נסתרה, לתמונה שצילם ערך ייחודי, הנגזר מן העובדה שצולמה בביתו
24 של האדמו"ר מקרעטשטניף, מקום שהנגישות אליו אינה מותרת לכל אדם, וצילומה
25 התאפשר לו כתוצאה מייחסי אמון מיוחדים שיצר וטיפח עם אנשי חצרו של אדמו"ר.
26 התמונה צולמה ערב חג הפסח, ומתעדת את ההכנות בבית האדמו"ר לליל הסדר.
27 ג. **היקף השימוש, מבחינה איכותית וכמותית, ביחס ליצירה בשלמותה:** כפי שנקבע לעיל,
28 השימוש בתמונה נעשה תוך עריכתה, חיתוך של חלקה התחתון ופגיעה בשלמות היצירה.
29 ד. **השפעת השימוש על ערכה של היצירה ועל השוק הפוטנציאלי שלה:** בענייננו לא הובא
30 לפני בית המשפט כל נתון ביחס לערכה המסחרי של התמונה. יתרה מכך, מאחר והתמונה
31 פורסמה, באופן דומה, באתר "mynet רחובות" ואין חולק כי עודנה קיימת במרשתת,

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 נראה כי הפגיעה שניתן לייחס לנתבעים לערכה המסחרי של התמונה היא נמוכה, אם בכלל
- 2 קיימת. ההבדל הוא בכך, שלפרסום במקומון רחובות ניתנה, כאמור, הרשאתו של התובע,
- 3 בעוד שהנתבעים לא קיבלו הרשאה דומה.
- 4 52. הנה כי כן, מכלול השיקולים המפורטים לעיל, הובילוני למסקנה כי לנתבעים לא עומדת
- 5 הגנת השימוש ההוגן לפי סעיף 19 לחוק זכות יוצרים.
- 6

פיצויים בלא הוכחת נזק לפי החוק:

- 7
- 8 53. לאור מסקנותיי לעיל, יש להידרש לשאלה האחרונה והיא שיעור הפיצוי המגיע לתובע.
- 9 סעיף 56(א) לחוק זכות יוצרים קובע כי בגין הפרת זכות יוצרים או זכות מוסרית רשאי בית
- 10 המשפט לפסוק פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 ש"ח.
- 11
- 12 54. סעיף 56(ב) לחוק מפרט את השיקולים הנוגעים לעניין קביעת שיעור הפיצויים, ברשימה
- 13 שאינה סגורה, כהאי ליסנא:

- 14 "(ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין
- 15 השאר, שיקולים אלה:
- 16 (1) היקף ההפרה;
- 17 (2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;
- 18 (3) חומרת ההפרה;
- 19 (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;
- 20 (5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;
- 21 (6) מאפייני פעילותו של הנתבע;
- 22 (7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;
- 23 (8) תום לבו של הנתבע."
- 24

- 25 55. ניתן ללמוד על שיעור הפיצוי הסביר והמקובל מפסקי-דין שניתנו בנסיבות דומות. ברי, כי
- 26 כל מקרה נבחן בנסיבותיו הספציפיות ובהתאם לכך ניתן לאבחן כל מקרה ממשנהו. ראו,
- 27 למשל, ת"א (שלום ראשל"צ) 20811-06-16 פלאש 90 בע"מ נ' שריף (3.7.2017) - פסיקת
- 28 פיצוי כולל בסך 30,000 ש"ח בשל פרסום תמונה באתר אינטרנט חדשותי; ע"א 1226/14
- 29 זום 77 א.ש (2002) בע"מ נ' הטלוויזיה החינוכית הישראלית (2.4.2015) (פרסום תמונה
- 30 ללא רשות בתכנית חדשות ובאתר אינטרנט, וקבלת ערעור באופן המגדיל את שיעור הפיצוי
- 31 מ-27,000 ש"ח ל-50,000 ש"ח לאור העובדה שמדובר בהפרה חוזרת; ע"א (מחוזי ת"א)
- 32 61107-10-10 מנהלת ליגת העל בכדורסל לגברים (2002) בע"מ נ' רחמני (10.1.2011) -

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

פסיקת פיצוי בסך כולל של 28,000 ש"ח בגין שימוש בתמונת ספורט בתערוכה ובקטלוג);
ע"א (מחוזי ת"א) 70225-07-17 י.מ.מ. אבטחה בע"מ נ' פלאש 90 בע"מ (6.12.2017) -
דחיית ערעור על פסק-דין שבו נפסק פיצוי כולל בסך 80,000 ש"ח בגין שימוש בשתי תמונות
באתר אינטרנט של התובעת; ת"א (שלום ראש"צ) 32595-07-16 פלאש 90 בע"מ נ'
מוניטור האקדמיה הישראלית (10.12.2018) - פסיקת פיצוי בסך 28,000 ש"ח בשל פרסום
תמונה באתר אינטרנט ללא רשות.

56. לענייננו, שקלתי את השיקולים המפורטים להלן, בבואי לקבוע את שיעור הפיצוי הראוי
בעינינו:

א. **טיבה של התמונה:** לכאורה, עסקינן בתמונה "רגילה" של שולחן סדר פסח
סטנדרטי. כטענת הנתבעים, אין נראים בתמונה דמות, מאכל או מאפיין ייחודי.
ואולם, ייחודיותה של התמונה היא בתיעוד שולחן הסדר, ערב החג, בביתו של
האדמו"ר, אליו הכניסה מוגבלת ביותר. עובדה זו מגבירה, מטבע הדברים את
נדירותה וייחודיותה של התמונה, ובהתאם את ערכה הכלכלי והמוסרי.

ב. **זהות הנתבעים:** הנתבעים מפעילים אתר אינטרנט חדשותי ושומה עליהם להקפיד
בנושא זכויות יוצרים. עיסוקם זה של הנתבעים מצדיק הגדלת שיעור הפיצוי, זאת
גם על מנת להעביר מסר מרתיע לעוסקים בתחום. יחד עם זאת, לא הונחה בפניי
תשתית לקבוע כי הנתבעים מפריס זכויות יוצרים או זכויות מוסריות באופן
שיטתי, כפי שטען התובע. זאת ועוד, מצאתי לאבחן בין היקף אחריותה של
הנתבעת 1 כבעלת האתר והמפרסמת, לבין אחריותו של הנתבע 2 המשמש כנושא
משרה אצל הנתבעת 1, אשר לו אחריות מופחתת ביחס אליה, לכך יש ליתן ביטוי
בשיעור הפיצוי שיפסק כנגדם, לטובת התובע.

ג. **היקף ההפרה:** אמנם עסקינן באתר אינטרנט שהינו מקומון, ומכאן שפוטנציאל
החשיפה שלו הוא מקומי ולא ארצי, ואולם כעולה מכתב התביעה עפ"י פרסומיה
של הנתבעת 1 בעצמה, מספר הכניסות לאתר "נושק למיליון כניסות בחודש"
(נספח א לכתב התביעה). עובדה זו לא הוכחה ע"י הנתבעים. משמע שהיקף
החשיפה הינו משמעותי ביותר ובהתאם גם עומק הפגיעה בזכויות.

ד. **משך זמן ההפרה:** אין חולק, כי קודם להגשת התביעה, כשלושה חודשים ומחצה
לאחר הפרסום, הסירו הנתבעים את התמונה מן האתר והחליפו אותה בתמונה
אחרת. עובדה זו נזקפת לזכותם ומשמשת שיקול לקולא, בבחינת שיעור הפיצוי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- ה. **מהות הזכות שהופרה:** יש לקחת בחשבון שמדובר בהפרה הן של הזכות הכלכלית והן של הזכות המוסרית של התובע בצילום. מנגד, יש לזקוף לזכות הנתבעים את העובדה ששמרו על זכות התובע לייחוס. שיקול נוסף לקולא, היא העובדה שעריכת היצירה ע"י הנתבעים נעשתה באופן דומה לעריכתה המוקדמת יותר על ידי אתר "mynet רחובות", עריכה שלא זכתה להתנגדות כלשהי מצד התובע.
- ו. **התנהלות הנתבעים טרם פרסום התמונה:** הנתבעים פעלו בהתאם לחובת הייחוס, היינו דאגו לרשום את שמו של התובע לצד התמונה וליתן לו את הקרדיט המגיע לו עפ"י דין. יחד עם זאת, כפי שקבעתי לעיל, הנתבעים לא טרחו לברר הרשאתו לשימוש בתמונה, וכן ביצעו בה עריכה. משמע, הנתבעים ידעו שלתובע זכויות היוצרים בתמונה אולם נמנעו מלבצע בדיקה פשוטה לבירור הרשאתו לשימוש בה. בהתנהלותם זו, פעלו הנתבעים בחוסר תום לב תוך הפרת זכויותיו של התובע, כיוצר על יצירתו.
- ז. **התנהלות הנתבעים לאחר פרסום התמונה:** התובע שלח לנתבעים מכתב שבו עמד על כך שזכויותיו הופרו. הנתבעים לא השיבו למכתב זה בתגובה בכתב.
- ח. **התנהלות הנתבעים במסגרת ההליך המשפטי:** כבר במסגרת קדמי המשפט, התברר כי אין בידי הנתבעים ראיה לכך שניתנה הרשאתו של התובע להכללת התמונה שבמחלוקת במאגר התמונות של רשת המקומונים. בנסיבות אלו, הציע בית המשפט (יותר מפעם אחת), כי הנתבעים ישקלו להגיע לפשרה עם התובע, ולחלופין להסמכת בית המשפט ליתן פסק דין על דרך הפשרה לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט, זאת על מנת לייתר את הצורך במיצוי ההליך המשפטי ובכדי לחסוך במשאבי זמן וכסף של הצדדים. התובע הסכים להצעת בית המשפט וכן הציע כי הצדדים יטענו על בסיס כתבי הטענות והראיות שהוגשו על מנת ליעל את ההליך, אולם הנתבעים עמדו על חקירתו הנגדית של התובע והציגו גישה לעומתית. כך, טענו לחוסר תום ליבו של התובע, לכך שעסקינן בתביעה ב"שיטת מצליח", של תובע סדרתי, שכל מטרתה היא רדיפת בצע, הונאה והתעשרות שלא כדין על חשבון הנתבעים, ואף כינו את פעולות ב"כ התובע בהגשת התביעה כ"פרוטקשן" (פרוטקול מיום 8.12.20, עמ' 1, ש' 29). נוכח מסקנותיי לעיל, ברי, כי טענות אלו דינן שתידחינה. אין אלא להצר על גישתם זו של הנתבעים, אשר אילצה את התובע לנהל את ההליך עד תום. אני רואה בהתנהלות הנתבעים ככזו שיש בה בכדי להשליך על שיעור הפיצוי המתאים, שכן עולה ממנה העדר קבלת אחריות מוחלטת

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

על מעשיהם ומחדליהם, לכל אורך הדרך, תוך הטלת רפש בתובע ובאי כוחו, והכל ללא כל תימוכין או יסוד שבדין או בעובדה לטענות אלו.

ט. **היקף הנזק לתובע ומנגד הרווחים לנתבעים:** בנושאים אלו לא הובאו לפני בית המשפט ראיות או נתונים ולפיכך לא אוכל לקבוע כל ממצא בהקשר זה.

י. **השימוש בתמונה:** כאמור, קבעתי כי העובדה שהתמונה צורפה לידיעה הקוראת לאירוח חיילים בליל הסדר, אינה עולה כדי ההגנה של "שימוש הוגן", זאת מן הטעמים שפורטו לעיל. יחד עם זאת, אני סבורה שיש בעובדה זו בכדי להשליך על שאלת שיעור הפיצוי, שכן אין דינו של שימוש שכזה ביצירה, כשימוש בה לצורך מסחרי גרידא.

57. במכלול השיקולים ובשים לב לשיעורי הפסיקה בנסיבות דומות, אני קובעת כי יש להעמיד את שיעור הפיצויים בגין הפרת זכויותיו של התובע בתמונה (לרבות זכותו המוסרית), בסך של 30,000 ₪ כנגד הנתבעת 1 ו 15,000 ₪ כנגד הנתבע 2.

סוף דבר:

58. אשר על כן, אני מחייבת את הנתבעת 1 לשלם לתובע סך של 30,000 ₪. כן, אני מחייבת את הנתבע 2 לשלם לתובע סך של 15,000 ₪.

59. אשר להוצאות המשפט, נתתי את הדעת לטרחא שהוקדשה לבירור ההליך ולעובדה שניתן היה לחסוך חלק ניכר ממשאבי הזמן והממון שהוקדשו לבירורה, לו היו הנתבעים מקבלים אחריות על מעשיהם ומחדליהם בשלב מוקדם יותר של ההליך. מנגד, שקלתי את הפער שבין הסכום שנפסק לבין הסכום שנתבע מלכתחילה. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים הרלוונטיים, אני קובעת כי הנתבעים ישאו, יחד ולחוד, בשכ"ט ב"כ התובע בסך 6,500 ש"ח. לסכום זה יתווסף סך האגרה ששולמה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ב, 06 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 3421-12-19 זליגר נ' מגזינט אסטרטגיה שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

אושרית הובר היימן, שופטת